

1. Een drenkeling

Hebben wij wel eens getracht een drenkeling te redden die niet kan zwemmen? Er zijn twee manieren om dat te doen. Of u moet hem bewusteloos slaan en hem dan naar de oever trekken, of u moet hem laten worstelen en roepen, totdat hij uitgeput is voordat u hem te hulp komt. Als u hem probeert te redden, zolang hij nog eigen krachten heeft, zal hij zich in zijn angst aan u vastklemmen en ook u onder water trekken en hij zowel als u, zijn verloren. God wacht totdat uw voorraad eigen kracht absoluut uitgeput is, eerder kan Hij u niet bevrijden. Zodra u ophoudt iets in eigen kracht te doen, wil Hij alles in u doen.

“ Door Uw verre tocht werd gij moede, toch hebt gij niet gezegd: Ik geef het op. Nieuwe kracht hebt gij gevonden: daarom werd gij niet uitgeput.” (Jes.:57:10).

2. Een oude gelovige Japanse vrouw

Er was eens een oude gelovige Japanse vrouw, bij wie een dief inbrak. Zij had een eenvoudig maar praktisch geloof en maakte een maaltijd voor de man klaar en zette hem voor. Daarna gaf zij hem haar sleutels. Hij voelde zich beschaamd door haar daad en God sprak tot hem. Door dit praktische getuigenis is deze dief een christen geworden..

“ Indien uw vijand honger heeft, geef hem te eten; indien hij dorst heeft, geef hem te drinken, want zo zult gij vurige kolen op zijn hoofd hopen. Laat u niet overwinnen door het kwade maar overwin het kwade door het goede. ” (Rom.12:20/21).

3. Een boekenlegger

Onze bevrijding van de zonde is niet gebaseerd op wat wij kunnen doen, zelfs niet op wat God voor ons zal doen, maar op dat, wat Hij in Christus voor ons gedaan heeft. Als ik een boekenlegger in een boek leg, dan gebeurt alles wat er met het boek gebeurt ook met de boekenlegger die er in ligt. Evenzo gebeurde dat, wat er in Hem gebeurde, ook met ons in Hem.

“ Met Christus ben ik gekruisigd en toch leef ik, dat is niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. ” (Gal. 2:20)

“ Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God. “ (Col. 3:3)

4. Schilderijen, platen of posters.

De schilderijen, platen of posters, die in uw huis aan de wanden hangen, oefenen - vaak onbewust - invloed uit op uw kinderen. Er bestaat een verhaal van een vrouw, wier drie zonen tot haar grote verdriet allen naar zee gingen. Zij vertelden dit eens aan iemand die bij haar op bezoek was, en ze zei, dat ze maar niet kon begrijpen, waarom ze alle drie naar zee waren gegaan. “ Hoe lang hebt u dit schilderij al “, vroeg de bezoeker, en wees naar een groot schilderij dat in de woonkamer hing. “ O, al jaren “, antwoordde de vrouw, “ sinds de kinderen klein waren. “ Dat is het antwoord, zei de bezoeker, want in de kamer hing een schilderij van een groot zeeschip, dat sierlijk door de golven sneed ; de kapitein stond wijdbeens op het achterdek en zocht met zijn verrekijker de horizon af. Ongemerkt, zonder een woord te zeggen, had dit schilderij in de kinderen een sterk verlangen gewekt om later naar zee te gaan.

5. Een foto.

Wanneer iemand u een foto geeft van een groep mensen, waar u zelf ook op staat, naar wie kijkt u dan het eerst ? Zeer waarschijnlijk het eerst naar u zelf. Ja, het zit in ieder mens om zijn eigen belang te zoeken. Het is maar een klein voorbeeld maar toont toch aan, dat die neiging om onszelf te zoeken, dichtbij ligt. Timotheus was hier door Gods genade een uitzondering op geworden zoals Paulus schrijft in zijn brief aan de Filippenzen :

“ Want ik heb niemand die zo eens geestes met u is om uw belangen getrouw te behartigen. Want allen zoeken zij hun eigen belang, niet de zaak van Christus Jezus. “ (Fil. 2:20/21)

6. Keizer Wilhelm.

Goede, welgemeende en vriendelijke woorden kunnen zeer goede uitwerking op anderen hebben. Dat blijkt uit het onderstaande waar gebeurde verhaal over keizer Wilhelm.

Aan het einde van de Eerste Wereldoorlog was de vroegere keizer een gehaat en geminacht man. Zelfs zijn eigen landgenoten keerden zich tegen hem toen hij naar Nederland was gevlucht. In die tijd kreeg de keizer van een kleine jongen een eenvoudige en hartelijke brief. De kleine jongen schreef de keizer, dat wat anderen ook zeiden of dachten, Wilhelm voor hem altijd zijn keizer zou blijven. De keizer was ontroerd door deze brief en droeg hem lange tijd bij zich. Toen op een dag, vroeg hij of die kleine jongen eens bij hem in Doorn wilde komen. En de jongen kwam, begeleid door zijn moeder... en enige tijd later trouwde keizer Wilhelm met die moeder.

“ Vriendelijke woorden zijn als honingzeem, zoet voor de ziel en medicijn voor het gebeente. “ (Spreuken 16:24)

7. Waarom zijn honden zo geliefd bij de mensen

Daden overtuigen de mensen altijd nog meer dan woorden. Waarom zijn honden zo geliefd bij de mensen ? Ze zijn zo blij als ze ons zien, dat ze blaffen, springen, met hun staart kwispelen en van gekheid niet weten wat ze zullen doen. Natuurlijk zijn wij van de weeromstuit dan ook blij met de hond.

“ Uw vriendelijkheid zij alle mensen bekend. “ (Filip. 4:5)

8. Als we gaan vissen.

Mensen zijn in de regel verzot op aardbeien maar vissen lusten graag wormen. Als wij gaan vissen denken we niet aan wat wij lusten (aardbeien) maar wat de vissen lusten (wormen) en we hangen daarom ook geen aardbeien maar wormen aan de haak. Waarom zouden wij dit eenvoudige beginsel ook niet toepassen in de omgang met mensen? Wij interesseren ons voor wat wij wensen. Wel, anderen zijn net als u. Ze hebben een grote belangstelling voor alles wat hun zelf interesseert. Daarom bestaat de enige methode ter wereld om een ander te beïnvloeden hierin, dat u met hen spreekt over wat zij wensen en ze toont hoe die wensen in vervulling kunnen gaan.

“Wie wijs is, wint harten.” (Spreuken 11:30)

9. Waarom in grote rivieren vele bergstroompjes uitmonden.

De reden waarom in grote rivieren vele bergstroompjes uitmonden is, dat rivieren lager liggen dan de bergbeekjes. Je zou kunnen zeggen dat de rivier heerst over de bergbeekjes. Evenzo zal een wijs mens, die over de mensen wil regeren, zichzelf onder die mensen stellen.

Van Jezus staat geschreven dat Hij zichzelf vernederd heeft en dat Hij, de Zoon van God, de gestalte van een dienstknecht aangenomen heeft. (Fil. 2:7/8)

10. Gekweld door zelfmoordgedachten.

Er was eens een jongen, die door zijn zondig leven in behoorlijke grote financiële moeilijkheden was gekomen. Hij had schulden hier en schulden daar, maar had geen geld om te betalen. Op het laatst werd hij gekweld door zelfmoordgedachten omdat hij geen uitkomst meer zag. Het was overigens wel een jongen die enige kennis van de bijbel had.

Op een nacht gaf de Here hem een droom. Hij droomde dat hij zich op een eenzaam pad bevond. Dat pad leidde naar het midden van een stenen muur. Er was geen opening in de muur - de weg was als het ware dicht gemetseld. Het leek hem toe dat God zich aan de andere kant van de muur bevond maar het was alsof hij niet bij Hem kon komen. Hij bad, maar zijn stem drong als het ware niet door de muur heen.

Toen hoorde hij in zijn droom een stem die zei: “Weet je, wat dit betekent? Deze muur heb jij gebouwd! Iedere steen heb jij in die muur gemetseld. Iedere steen is een zonde die je begaan hebt.” Op dat ogenblik kwam er in zijn herinnering een grote zonde die hij gedaan had en hij zei: “Here Jezus, dit had ik niet mogen doen.” Toen hij dit gezegd had, viel er een grote steen uit de muur en er ontstond een gat. Toen werd hem de volgende zonde getoond. Ook die zonde beleed hij en er kwam opnieuw een gat in de muur. In de muur ontstond langzamerhand een gat en toen werd hij wakker. Dit is een waar gebeurd verhaal. Met de jongen is het later heel goed gegaan en hij kreeg goed werk waardoor hij al zijn schulden kon betalen en ook geld over had om van te leven.

“Wie zijn zonden bedekt, zal niet voorspoedig zijn, maar wie ze belijdt en nalaat, zal ontferming vinden.” (Spreuken 28:13)

11. Een grote Jumbo-Jet van 365 zitplaatsen.

Dr. Kurt Koch, een christen, moest in 1976 van Johannesburg naar Duitsland reizen per vliegtuig. Een vlucht die toen 13 uur duurde met een grote Jumbo-Jet van 365 zitplaatsen. Het was bijna Pasen en het bleek dat alle 365 zitplaatsen volgeboekt waren. Kurt Koch ging het vliegtuig binnen en bad: “Here Jezus, laat ik als buurman iemand naast mij krijgen, met wie ik over U kan spreken.”

Het vliegtuig liep vol en alle 365 waren bezet. Ook Dr. Kurt Koch had een buurman naast zich gekregen. Na 10 minuten haalde deze man, tot grote vreugde van Koch, zijn Bijbel voor de dag en begon in het boek Esther te lezen. Vol blijdschap zei Koch tegen de Bijbellezer: “Enkele minuten geleden heb ik tot de Here Jezus gebeden en Hem gevraagd: Geef mij a.u.b. een buurman waarmee ik over U kan spreken.”

Nog groter werd zijn blijdschap toen hij als antwoord kreeg: “Ik heb net zo gebeden.” De vermoeide vlucht werd veel aangenamer door deze wonderbare leiding van de Heer. God beschikt alle paden van alle mensen.

“De God, in wiens hand uw adem is en die al uw paden beschikt.” (Daniel 5:23)

12. Een uitspraak van Luther.

Een uitspraak van Luther waar veel waarheid in zit, is deze: “Om in de aanvechting te blijven staan en zich de duivel van het lijf te houden, is de muziek een uitzonderlijk heilzaam middel.” Dat we door het zingen van lofzangen en geestelijke liederen vervuld worden met de Geest en ons daarmee de duivel van het lijf houden, komt overeen met het woord uit Efeze 5:19 waar staat:

“Wordt vervuld met de Geest en spreekt onder elkander in psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zingt en jubelt de Here van harte, dankt te allen tijde in de naam van onze Here Jezus Christus, God de Vader, voor alles...”

13. Mussolini.

Mussolini sprak eens op een vergadering en haalde in debat zijn horloge voor de dag en riep : “ Als er een God is, laat Hij me dan binnen 15 minuten doden.” Hij bleef leven, dus zei hij : “ Er bestaat geen God.” Toch heeft God hem doen sterven op Zijn tijd; er is een foto van hem, waarop hij met zijn voeten gebonden was, aan een lantaarnpaal en zo stierf hij. God doet niet op onze tijd, maar op zijn tijd. Zulke hoogmoedige lieden sterven dikwijls - hoewel niet altijd direct - een tragische dood. Denk aan Hitler die zelfmoord pleegde. Of denk aan Herodes ! Over zijn tragisch einde wordt verhaald in Hand. 12 : 21-23 waar staat :

“ En op een bepaalde dag hield Herodes, in een koninklijk kleed op de troon gezeten, een rede tot hen: en het volk juichte hem toe : De stem van een God en niet van een mens ! En terstond sloeg hem een engel des Heren, omdat hij God de eer niet gaf ; en hij werd door wormen gegeten en blies de adem uit. “

14. 11 november is de dag...

11 november is de dag ... zingen op 11 november tienduizenden kinderen in Nederland als het donker wordt, om met hun lampionnetjes langs de huizen te gaan om te “bedelen” om “een appel of een peer, en ik kom het hele jaar niet weer.” Het is dan Sint Maarten en er is over deze Martinus iets goeds te vertellen. Op 11 november van het jaar 401 - meer dan 15 eeuwen geleden dus - stierf Martinus, bisschop van de Franse stad Tours. In zijn tijd stond Martinus bij de mensen bekend om zijn grote liefde voor de armen, de kinderen en de mensen die in nood verkeerden.

Hij probeerde, zoveel hij kon, om andere mensen te helpen. Het meest bekend is Martinus geworden door een gebeurtenis in zijn jeugdijaren. Hij was toen geen bisschop maar soldaat in het Romeinse leger. Op een koude winterse dag reed hij op zijn paard naar huis in Amies. Toen hij bij de stadspoort aankwam, zat daar een schaars geklede, van de kou verkleumde bedelaar die hem om een aalmoes vroeg. Martinus had zo'n medelijden met de bedelaar dat hij met zijn zwaard zijn rode mantel doormidden sneed en de ene helft aan de bedelaar gaf.

's Nachts daarop had hij een merkwaardige droom. In die droom verscheen hem de Here Jezus die de halve mantel droeg die hij aan de bedelaar gegeven had... Vanaf dat moment wilde Maarten zij leven aan Christus wijden. De martinikerk in Groningen is naar hem vernoemd en op een gevelsteen van deze oude kerk is een afbeelding van hem gemaakt.

“ Voorwaar Ik zeg u, in zoverre gij dit aan een van deze minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan.. “
(Matth. 25 : 40.)

15. Een groep van 84 Vietnamese vluchtelingen.

Een groep van 84 Vietnamese vluchtelingen vertrok op 5 juni 1984 in een kleine vissersboot uit hun land. Al gauw begaf de motor van het bootje het en dobberden zij een maand lang hulpeloos in een van de drukste scheepvaartroutes naar de Filipijnen rond. Toen zij een maand later in Santa Cruz in het Noorden van de Filipijnen aankwamen, waren nog slechts 16 opvarenden in leven. De overige mannen vrouwen en kinderen waren door de overlevenden overboord gezet.

Onderweg waren zeker 40 schepen gepasseerd die de noodsignalen van de vluchtelingen negeerden. Er was een vader en moeder en een kind onder de vluchtelingen ; de beide ouders stierven onderweg en het kind bleef over. Het huilde en huilde maar, tijden lang, en toen werd het kind stil. Het was ook gestorven en werd ook overboord gezet. Er gebeuren vreselijke dingen in onze tijd.

“ Denkt aan de gevangenen, alsof gij met hen gevangen waart ; aan hen, die mishandeld worden, als mensen die ook zelf een lichaam hebt. “ (Hebr. 13:3).

16. Michel de Ruyter.

Aan Michiel de Ruyter werd eens gevraagd, hoe hij toch zo gespaard bleef in de vele zeeslagen, terwijl zijn collega's aan weerskanten sneuvelden. Hij antwoordde dan, dat dit een geheim was van drie personen : God in de hemel, zijn moeder en hemzelf.....

17. Voor een vuurpeleton.

Een bisschop werd in een tijd van geloofsvervolging in een atheïstisch land door een vuurpeleton terecht gesteld. Daar stond hij dan, oog in oog met de dood maar hij vreesde de dood niet. Integendeel, de laatste woorden die hij riep waren ; “Welaan gij doden, schiet ! Ik ga leven !” Bij hem was de spreuk in vervulling gegaan : “Wie sterft, als hij leeft, zal leven als hij sterft. “

18. Het sterfbed van Abraham Kuiper.

Zijn vriend Idenburg stond bij zijn sterfbed en zei tegen hem : “Wij lazten juist vanmorgen het woord uit Psalm 46 : God is een toevlucht en sterkte, Hij is ten eerste bevonden een hulp in benauwdheden.“ Kuiper knikt blij ; welk een troost en bemoediging was dit woord voor hem en dan zegt hij nog tot Idenburg : “Ik...dank...je...voor...alles” en blies de adem uit.

19. Het sterfbed van Moody.

Moody heeft eens gezegd : “Wanneer de krantenjongens roepen: “Moody is dood”, geloof het dan niet. Ik zal dan meer leven dan ooit!” Hij stierf juist voor Kerstfeest op 22 december 1899 en zei nog : “De aarde verdwijnt, de hemel gaat open. Dit is mijn verheerlijking. Dit is mijn kroningsdag. Ik heb jarenlang naar deze dag uitgezien. “

20. Het sterfbed van Gunning.

Gunning (o.a. bekend door het dagboek dat hij geschreven heeft) legde bezoekers bij zijn sterfbed zegenend de handen op. Zijn laatste woorden waren een driemaal "amen" op de woorden uit het evangelie van Johannes “Wie in de Zoon gelooft heeft het eeuwige leven en Hij zal de dood in der eeuwigheid niet aanschouwen.” (Joh.8:51)

21. Het sterfbed van Luther.

Luther stierf op 18 februari in het jaar 1546 om drie uur in de morgen. Hij bad o.a. “Ik dank U God, Vader van onze Here Jezus Christus, dat Gij mij Uw lieve Zoon hebt geopenbaard, in wie ik geloofd heb, die ik liefgehad, gepredikt, beleden en verheerlijkt heb.”

22. Hoe negers apen vangen.

Misschien heeft u wel eens gehoord op welke manier negers apen vangen. Zo niet, dan hoort u het nu. Ze gebruiken daarvoor flessen met nauwe halzen. In de flessen doen ze lekkernijen en ze gaan dan op een verborgen plekje op de uitkijk zitten. Op het moment dat de apen komen en hun poten in de flessen steken om een lekkernij te bemachtigen, komen de negers te voorschijn. De apen willen vluchten maar willen hun lekkernijen niet loslaten. En daardoor kunnen ze hun poot niet door de flesopening krijgen. Op die manier vallen ze ten prooi aan de negers. Wat houdt u nog vast ?? Wat belemmert u om een ware discipel van Jezus te worden ?

“Zo zal dus niemand van u, die niet afstand doet van al wat hij heeft, mijn discipel kunnen zijn.” (Lukas 14:33)

23. Een Egyptische beeldhouwer.

Een Egyptische beeldhouwer moest voor een grote grafnaald zorgen op het graf van een Farao. Op de hoge spits moest de naam van de Farao gebeiteld worden. De beeldhouwer beitelde er echter zijn eigen naam in en deed er toen een dikke laag vernis over heen. Daar overheen bracht hij de naam van Farao aan. Regen en wind zouden in de loop van de jaren zo wist hij dit vernis en de naam van de Farao doen wegschuren en de zijne zou er dan alleen nog op prijken.

Pas op voor uiterlijke en verborgen hoogmoed. Laat het niet op uw naam gaan want wat hoog is bij mensen is een gruwel voor God. (Luc. 16:15)

24. Het sterven van Jezus.

U weet het, Hij stierf hangend tussen hemel en aarde. En terwijl Hij daar hing te lijden, dacht Hij nog aan de ander en sprak bemoedigend tot één van de moordenaars, die naast Hem hing en in Hem geloofde. Ook had Hij nog zorg voor zijn moeder. “Het is volbracht....” Riep Hij met luide stem en beveelde zijn geest in de handen van zijn Vader. Het was het meest opmerkelijke sterven aller tijden waarover de Bijbel nog zegt :

“En zie het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot beneden in tweeën en de aarde beefde, en de rotsen scheurden, en de graven gingen open en vele lichamen der ontslapen heiligen werden opgewekt. En zij gingen uit de graven na zijn opstanding en kwamen in de heilige stad, waar zij aan velen verschenen. “ (Matth. 27 : 51/54)

25. Vijanden worden vrienden.

Er is een verhaal van een Chinese keizer, dat hij, nadat hij bericht had ontvangen dat zijn vijanden in een bepaald deel van zijn rijk tegen hem in opstand waren gekomen, tot zijn dienaren zei : “Volg mij en wij zullen de vijanden verdelgen.” Zijn leger rukte op en de keizer zelf ging mee maar hij liet niet toe dat gevangenen gedood of wreed behandeld werden. Integendeel, hij behandelde hen vriendelijk en zachtmoedig. Eén van zijn generaals zei toen tegen hem: “U had toch gezegd dat u uw vijanden zou verdelgen ? Maar nu geeft u hen vergiffenis.” “Ik heb mijn woord gehouden”, zei de keizer, “want zie, ze zijn geen vijanden meer; ik heb vrienden van hen gemaakt.”

“Maar tot u, die Mij hoort, zeg ik : heb uw vijanden lief, doet wel degenen die u haten, zegent wie u vervloeken, bidt voor wie u smadelijk behandelen..” (Luc. 6:28)

26. De hemel in ons.

Van een oud christen werd gezegd, dat de hemel in hem woonde, voordat hij in de hemel was. En dat is nodig voor ons allen. Wij moeten de hemel in ons hebben, voordat wij in de hemel komen. Als wij niet naar de hemel gaan, voordat wij sterven, zullen wij er nooit komen. Men vroeg eens aan iemand, of hij dacht ooit naar de hemel te zullen gaan. “Ik woon er al”, was zijn antwoord. Daarom, doe zoals Paulus Timotheus aanspoort. “Jaag naar liefde, geduld en zachtzinnigheid..... grijp het eeuwige leven.” De hemel is een zaak van de toekomst en een zaak van het heden.

“Grijp het eeuwige leven, waartoe gij geroepen zijt.” (1 Tim. 6:12)

27. Een hond in zijn tuin tussen de mooie bloemen.

Iemand liep op een mooie zomermorgen de achterdeur van zijn huis uit om in zijn mooie tuin te gaan wandelen. Maar wat zag hij daar? Een hond! Een hond die wat aan het graven was tussen zijn mooie bloemen. De man werd boos en pakte snel een stok om met een welgemaakte worp de hond uit de tuin te jagen. En hij gooide raak maar... de hond pakte de stok op en kwam kwispelend met de stok in zijn bek naar de man toe en legde de stok voor zijn voeten neer. De man begon te lachen: de reactie van de hond had de ergernis in hem overwonnen..

“Laat u niet overwinnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede.” (Rom.12:21)

28. Alles is in beweging.

Wij hebben weinig tijd; alles is in beweging. De aarde draait eenmaal in de 24 uur om haar as en behalve dat, beweegt zij zich ook rondom de zon in 365 dagen. Wij zijn dus allemaal in beweging. Er is geen stilstand; alles behalve. Elk moment slaat onze pols een kloppend dichterbij het einde van ons leven. Wij zijn geketend aan de wagen van de voortrollende tijd en er is geen enkele mogelijkheid om van deze wagen te springen. Wij moeten allen verder. Laten we ons daarom voorbereiden op het einde van de reis!

“Want ook de mens kent zijn tijd niet, evenmin als de vissen, die in het verraderlijke net gevangen worden, evenmin als de vogels, die in het klapnet gevangen worden. Evenals zij, worden de mensen kinderen verschrikt ten tijde des kwaads, als dit hen plotseling overvalt.” (Pred.9:12)

29. Een hond die op zeven hazen tegelijk jaagt.

Wij moeten voorzichtig zijn in het kiezen van een beroep, hetzij voor onszelf, hetzij voor onze kinderen, want het moet in overeenstemming zijn met onze aanleg en met ons karakter. Elk mens heeft gaven en talenten die hem geschikt maken voor een bepaald werk. Hoewel het wel zeker kan voorkomen, is het niet goed om dikwijls van beroep te veranderen. De man die eerst dit en dan dat is, lijkt op een hond, die op 7 hazen tegelijk jaagt maar hij kan er zeker van zijn, dat hij er niet één vangt. Salomo was een man met grote invloed en kracht. Wij kunnen een les leren uit zijn woorden:

“Laat uw voet een effen pad inslaan, en laten al uw wegen vast zijn.” (Spr. 4:26)

30. Een handschoen.

Een handschoen kan uit zichzelf niets doen! Slechts als de hand er in gestoken wordt heeft de handschoen zijn nut. Zonder de hand kan de handschoen niets doen. Dit is te vergelijken met de woorden van Jezus uit Joh. 15:5

“Wie in Mij blijft, gelijk Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt gij niets doen.”

31. Een stuiterbal.

Indien wij in verzoeking vallen en tot zonde komen, moeten wij doen als een stuiterbal en zo snel mogelijk weer omhoog gaan, want de rechtvaardige valt zeven keer doch staat weer op. (Spreuken 24 :16) en de Here schraagt allen die vallen, Hij richt alle gebogenen op. (Psalm 145:14) We kunnen zeggen dat daar, waar de stuiterbal neerkomt, Jezus staat en de bal omhoog duwt zodat zij zelfs hoger kan komen dan eerst. Dit geldt voor hen die over zonde treuren, want de Heere richt alle gebogenen op.

32. Een specht klopte met zijn snavel tegen een boomstam aan.

Een specht klopte met zijn snavel tegen een boomstam aan. De wolken boven hem waren dreigend en onheilspellend en plotseling schoot een bliksemstraal naar beneden en trof de boom waar de specht met zijn snavel tegenaan tikte. De specht vloog weg en dacht bij zichzelf: “Ik wist niet dat ik zoveel kracht in mijn snavel had.”

Als wij Gods woord brengen en de mensen onder de indruk komen, laten we dan niet zo dom zijn als die specht en denken dat het ons werk is. Immers “het woord Gods is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend scherp zwaard..” (Hebr. 4:12)

33. Voltaire.

Voltaire was een godloochenaar en verwachtte dat er binnen 50 jaar in zijn tijd geen bijbel meer in de wereld zou zijn. Zijn huis is echter een centrum geworden, van waaruit bijbels in vele talen verzonden zijn.

“De hemel en de aarde zullen vergaan, maar mijn woorden zullen geenszins voorbij gaan.” (Luc. 21:33)

34. De ezel waar Jezus op reed.

Als u geëerd wordt om uw dienst of godsvrucht in de Here, is het goed te denken aan de ezel waar Jezus op reed. Klederen werden voor hem uitgespreid en lofprijzingen werden gehoord maar niet voor de ezel maar voor Hem die erop zat. De ezel droeg slechts de Meester. Paulus zei: “En zij verheerlijkten God in mij.” (Gal.1:24)

35. Twee Godsmannen, eens moordenaars.

God kan werkelijk mensen veranderen. Denk er aan dat twee grote Godsmannen eens moordenaars waren. Mozes was een moordenaar en sloeg een Egyptenaar dood maar later werd van hem getuigd dat hij een zeer zachtmoedig man was, meer dan

enig mens op de aardbodem. (Num.12:3) Paulus was een moordenaar ; in Hand. 8:3 staat : “ En Saulus verwoestte de gemeente en hij ging het ene na het andere huis binnen en sleurde mannen en vrouwen mee en hij leverde hen over in de gevangenis “. Later gebruikte God hem geweldig.

36. Een droog stuk brood met een koel glas water.

Hoe goed is het om altijd door en door dankbaar te zijn. Een arme vrouw, zo vertelde Spurgeon, had als ontbijt niets anders dan een droog stuk brood met een koel glas water. Toch riep zij uit voor het eten: “ Hoe is het mogelijk, dit alles en ook nog Christus.”

“ Dankt onder alles, want dat is de wil Gods in Christus Jezus ten opzichte van u .”
(1 Thess. 5:18)

37. Zijn klant was plotseling aan een hartaanval overleden.

Een winkelier dacht er over na, dat hij met één van zijn beste klanten die hij al jaren kende, nog nooit over de hemelse dingen gesproken had. Toen hij daar zo over nadacht, besloot hij de eerstvolgende keer een poging daartoe te wagen. Maar... die eerstvolgende keer kwam niet meer want zijn klant was plotseling aan een hartaanval overleden.

38. Kopergeld, zilvergeld en gouden munten.

Vroeger had men kopergeld, zilvergeld en gouden munten. Talrijke boeken zijn te vergelijken met kopergeld ; van weinig waarde en het lezen niet waard. Met de zilveren boeken is het wat anders gesteld ; ze zijn niet waardeloos maar ook niet van goud. Van de gouden boeken zijn er niet zoveel te vinden ; zij bouwen op en zijn een zegen voor de lezer. Er is echter één boek dat ver boven alle boeken uitsteekt. Dat is de bijbel, een geestelijke goudmijn !

“ Ik verblijd mij over Uw Woord, als iemand die rijke buit vindt.” (Psalm 119:162)

39. Een arme Italiaanse vrouw.

Er was eens een arme Italiaanse vrouw die fruit op de markt in haar stad verkocht. Ze had Gods Woord in haar hart ontvangen in haar vrije ogenblikken las ze vaak in de bijbel. Op een dag zag een voorbijgaande man haar in de bijbel lezen en vroeg haar : “ Wat leest u daar mevrouw ? “ Zij antwoordde hem : “ Het Woord van God. “ “ Hoe kunt u weten “, zei de man, “ dat dat boek het Woord van God is. “ De vrouw dacht even na en zei toen : “ Hoe kunt u weten dat de zon er is. “ De man zei toen: “ Wel ik zie zijn licht en voel zijn warmte. “ “ Zo gaat het mij ook “ zei de vrouw. “ Als ik Gods Woord lees, verwarmt het mij en verlicht het mijn geest. “

40. Ora et Labora

ORA ET LABORATA, staat er op een huis aan de Rijksstraatweg in Haarlem. Dat betekent : bid en werk.. Het volgende verhaal maakt dit duidelijk. Er was eens een meisje, die door de voortreffelijke manier, waarop zij altijd haar lessen kende, in haar schoolklas opviel. Op een dag vroeg één van de meisjes uit haar klas, die niet zulke goede cijfers behaalde aan haar : “ Zeg, hoe komt het toch, dat jij je lessen altijd zo goed kent ?” Zij antwoordde : “ Ik bid daar altijd voor.” “ Werkelijk “, was het antwoord, “ wel, dan zal ik daar ook voor gaan bidden.” De volgende dag haalde het eerste meisje weer mooie cijfers maar de tweede, die ook gebeden had, niet. “ Ik heb ervoor gebeden “, zo sprak ze tegen de eerste, “ maar het heeft mij niets geholpen.” “Heb je je lessen dan wel geleerd?” was het antwoord. “ Geleerd.....geleerd....ik heb helemaal niet geleerd.” “ Ik dacht dat ik alleen maar hoefde te bidden...”

41. John Wesley.

John Wesley zei eens : “Ik durf evenmin knorrig te zijn, als ik durf te vloeken en te zweren.” In Filipenzen 2:14 staat: “Doet alles zonder morren of bedenkingen, opdat gij onberispelijk en onbesmet moogt zijn...”

42. Gods liefdevolle zorg.

Gods liefdevolle zorg mag blijken uit een gebeurtenis die Spurgeon vertelde. Een vrome vader had een negenjarig dochttertje, een ontwikkeld, aantrekkelijk kind. Op een zekere morgen zei het kind : “Vader, wat wil het toch zeggen, wat er in de bijbel staat : zouden wij het goede van God aannemen en het kwade niet ? (Job 2:10) God kan ons toch niets kwaads geven?” Met enkele woorden verklaarde de vader dat woord en zei dat hij aan de avond van de dag nog meer daarover zou zeggen. Het kind viel echter die dag uit een raam en toen de vader thuis kwam, was het gestorven.

Opmerkelijk dat dit meisje ‘s morgens die vraag gesteld had en hoe troostend was nu die uitspraak uit de Schrift voor de vader.

Later vond men in het bijbeltje van dit meisje twee blaadjes. Op het ene stond : “Ik ben tot Jezus gegaan en Hij heeft mij gered” en op het andere : “Mijn lieve vader heeft mij tot de Heiland geleid.” Welk een rijke troost voor de ouders die het kind moesten missen.

43. Zeelieden verhalen.

Zeelieden verhalen, dat op sommige plaatsen op zee, waar een sterke stroming aan de oppervlakte in de ene richting wordt waargenomen, er ook in de diepte een tegenovergestelde stroming loopt. Deze stromingen vermengen zich niet met elkaar. Het is te vergelijken met het hart van een oprecht christen dat bedroeft is over zijn tekorten maar altijd blij is in de hoop en in de Heer. (2 Cor. 6:10 ; Matth.5:4 ; Filip. 4:4)

44. Een jonge weduwe

Een jonge weduwe zat huilend in haar kamer, terwijl haar kleine jongen naast haar op de grond speelde. De jongen wist wel waarom zijn moeder huilde en hij sloeg zijn armpjes om haar hals en zei : "Lieve moeder u hebt mij toch nog !" Het hart van de moeder werd getroost, want zij dacht : "Ja ik heb de hoge roeping, om je zo op te voeden, dat je de God van je vader mag leren kennen en de weg naar de hemel mag vinden, waar hij heengegaan is." Er is niets dat moedelozen meer bemoedigt en dat zwakken meer sterkt, dan dat zij zich bewust worden van de taak die de Heer hen geeft.

45. Een Grieks soldaat uit de oude tijd.

Er is een verhaal van een Grieks soldaat uit de oude tijd, die ongeneeslijk ziek was en wist dat hij niet lang meer te leven had. Deze soldaat streed echter in de oorlogen als een dappere held ; de dood vreesde hij niet en omdat hij wist dat hij toch spoedig sterven zou, streed hij met doodsverachting en vergat daardoor ook de pijn die zijn ziekte veroorzaakte. De koning was trots op deze dappere krijger en gaf hem over aan een bekwame arts die hem genas. Maar toen, helaas.... Sinds zijn genezing zag men de krijger niet meer in de voorste gelederen. Hij ging aan het leven hechten en zette zijn leven niet meer op het spel.

"Gedenk dan, van welke hoogte gij gevallen zijt en bekeer u en doe weer uw eerste werken." (Openb. 2:5)

46. Een Christen sterft nooit te laat.

Gods tijd is de beste tijd. Een Christen sterft nooit te laat. Christenen kunnen oud en hulpbehoevend worden maar God is de beste Landman, die het koren zo lang op de akker laat staan als het nodig is. Vaak kan men leren van oude christenen, hoe geduldig, gelaten en soms nog vrolijk zij het lijden dragen. Zeg niet, dat het dorre blad te lang aan de boom hangt : een insect kan daarin nog nestelen. Straks zal het blad zacht ter aarde vallen.

"Tot de ouderdom ben Ik dezelfde, tot de grijsheid toe zal Ik u torsen." (Jes. 46:4)

47. De Titanic.

De "Titanic" (=reusachtige) zou zijn eerste reis maken vanuit Engeland naar New York. Het was in april 1912. Het verhaal gaat dat één van de passagiers op de kade tegen een lid van de bemanning zei: "Ze zeggen dat de Titanic niet kan vergaan. Is dat waar?" De man zou geantwoord hebben : "Dat is waar mevrouw. God zelfs kan dit schip niet laten zinken...." Het bijzondere van de Titanic was, dat het schip verdeeld was in zestien ruimten, die met waterdichte schotten gescheiden konden worden.

Het schip kwam vier dagen na zijn vertrek uit Engeland in een gebied met ijsbergen terecht en werd door een ijsberg, die zich gedeeltelijk onder water bevond, over een lengte van ongeveer 100 meter opengescheurd. Door de opengescheurde zijkant stroomde het ijskoude water naar binnen. Langzaam zakte het voorste gedeelte van het reusachtige schip naar beneden. Het achterschip rees op uit de golven. Honderden mensen holden de trappen op naar het achterschip om een droge plaats te bereiken. Er waren 2200 mensen aan boord maar het schip had maar zestien reddingsloepen bij zich, genoeg voor 1200 mensen. Er ontstond paniek aan boord en door de chaos liep veel verkeerd. Later bleek dat de reddingsboten best 500 mensen meer hadden kunnen opnemen.

De ramp met de Titanic was de grootste scheepsramp die ooit in vreedstijd was voorgevallen ; er vielen 1503 slachtoffers. De overmoedige uitspraak van het lid van de bemanning, dat zelfs God het schip niet kon laten zinken, kwam niet uit. "Hoogmoed komt voor de val" staat er in spreuken 16:18 en in de brieven van Jacobus en Petrus staat dat God de hoogmoedigen wederstaat.

48. Het lied van de oude monniken.

Kent u het verhaal van die oude monniken ? Zij zongen met bevende stemmen iedere avond hun liederen tot eer van God. Toen kwam er een beroemd zangkoor onderdak bij hen vragen. Ze kregen het, onder voorwaarde, dat zij die avond, in plaats van de oude monniken, zingen zouden. De monniken waren verrukt van de prachtige stemmen van dit koor. Dankbaar gingen ze naar bed, maar ook wat beschaamd over hun eigen prestaties. Wat zouden de engelen deze avond geluisterd hebben !

In de nacht werd de prior gewekt. Een engel stond bij zijn bed en vroeg hem waarom ze niet gezongen hadden. "En dat mooie zangkoor dan....," antwoordde de prior verbaasd. "Wij hebben niets gehoord", sprak de engel, "en anders zijn wij altijd één en al oor voor jullie."

"Ik zal de Here zingen, zolang ik leef." (Psalm 104:33)

49. Wanneer een paard last heeft van vliegen.

Wanneer een paard last heeft van vliegen, heeft het dier van nature de neiging om met de kop te schudden om de vliegen kwijt te raken. Wanneer een paar spaken uit een wiel ontbreken, zal het wiel op den duur gaan knerpen en piepen. Men kan zeggen dat dit natuurlijke oorzaken zijn. Wanneer een christen echter eens hoofdpijn heeft, zal hij niet steunen en klagen, hoewel dit van nature in hem zit.

"Komt niet uit de mond van de Allerhoogste het kwade en het goede? Wat klaagt dan een mens in het leven. Een ieder klage over zijn zonde." (Klaagl. 3:38/39)

50. Hij zei altijd zulke lieve woorden tegen mij.

Een predikant bezocht een bejaarde dame, die hem huilend open deed. Het eerste wat zij zei was : “Mijn papagaai is dood. Dertig jaren bij mij geweest, en hij zei altijd zulke lieve woordjes tegen mij...en zijn laatste woord was : bonjour!” De tranen van deze oude vrouw waren te begrijpen. Vriendelijk lieve woorden zijn schaars.

“Een goed woord verblijdt het hart.” (Spreuken 12:25)

51. De drie kussens.

Een christen bezocht eens een vriend van hem die stervende was. Hij vroeg hem hoe gaat het vandaag en hij antwoordde : “Mijn hoofd rust heerlijk op drie kussens namelijk Gods almacht, Gods liefde en Gods wijsheid.

Een andere hoogbejaarde christen lag ook op zijn sterfbed en was bij tijden zo zwak dat hij zich volstrekt niet meer bewust was, wat in zijn naaste omgeving gebeurde. Toen men hem vroeg wat de oorzaak was van zijn grote vrede antwoordde hij: “Als ik in staat ben om te denken, dan denk ik aan Jezus en als ik niet in staat ben om aan Hem te denken, dan denkt Hij aan mij.”

52. “Van welk een hoogte ben ik gevallen.”

Hij woonde in een zogenaamde torenflat, zestien hoog. Een zware storm loeide om de flat en zijn vrouw had al tegen hem gezegd: “Ga toch niet op het balkon”. Maar hij was eigenwijs en deed het toch. Diep beneden hoorde hij het jagen van de wind door de grote kastanjebomen. Toen opeens.... Een geweldige rukwind. Zijn handen schoten los van de balkonrand en hij viel naar beneden. Het had hem zijn leven kunnen kosten als niet een kruin van de kastanjeboom als een soort vangnet fungeerde. En kreunend hing hij daar, in de top van de boom en dacht : “Van welk een hoogte ben ik gevallen.” Zo gaat het hem of haar die zijn eerste liefde tot zijn Heer verliest. De dingen worden dat gedaan omdat het zo moet, maar niet meer gedreven door de liefde.

“Maar ik heb tegen u dat gij uw eerste liefde hebt verlaten. Gedenk dan van welk een hoogte gij gevallen zijt en bekeer u en doe weer uw eerste werken.” (Openb. 2:4)

53. Twee blikken bruine bonen.

Neem twee blikken bruine bonen en maak in één blik een heel klein gaatje, zo groot als een naald. Zet ze dan in de kelder en haal beide blikken er na een paar maanden uit. Vanzelfsprekend is na opening de inhoud van het geheel dichte blik nog goed en is de inhoud van het blik met het gaatje erin bedorven. Bij dit voorbeeld kunnen wij denken aan de volgende bijbelverzen:

“Een weinig zuurdeeg maakt het gehele deeg zuur” 1 Cor. 5:6

“Vangt ons de vossen, de kleine vossen, die de wijngaard bederven.” Hoogl. 2:15

54. Er zijn in de Judo sport verschillende banden te behalen.

Er zijn in de Judo-sport verschillende banden te behalen, naar gelang iemands bekwaamheid. Er is een witte band, een gele, een oranje, een groene, een blauwe en bruine maar ook een zwarte band. De zwarte band is de hoogste. In de bijbel wordt ook van “banden” gesproken o.a. de “band des vredes” (Ef. 4:3). De hoogste band die men geestelijk gesproken kan behalen, is de “band der liefde”.

“En boven dit alles doet de liefde aan, als de band der volmaaktheid.” (Col.3:14)

55. Stel niet uit als Christus roept.

Spurgeon vertelde dat hij eens midden in de nacht bij het sterfbed van iemand geroepen werd. De man die op sterven lag, had vaak het evangelie gehoord en ook dikwijls Spurgeon bespot. Hij had de zondag doorgebracht met een pleziertochtje en was ‘s nachts onwel geworden en had iemand naar Spurgeon gezonden om hem te halen. Daar stond Spurgeon midden in die maandagnacht om drie uur. Er was geen bijbel in huis en de man was bewusteloos. Wat kon hij doen...? In droef gepeins verzonken stond hij daar bij een man die geweigerd had Christus aan te nemen en toch in zijn laatste ogenblikken de toevlucht tot hem had willen nemen.

“Daarom gelijk de heilige Geest zegt : Heden indien gij zijn stem hoort, verhardt uw harten niet.” (Hebr. 3:7)

56. Veel stenen maar weinig bloemen.

Langs de weg liggen doorgaans veel stenen maar groeien weinig bloemen. De natuurlijke mens is sneller geneigd een steen naar een ander te werpen dan een bloem te plukken en die aan zijn naaste te geven. “Wie van u zonder zonde is, werpe het eerst een steen naar haar”, zei Jezus tegen de Farizeeën die tot Hem kwamen met een vrouw die betrapt was op overspel. Jezus wierp geen stenen maar hielp de vrouw met de woorden:

“Ook ik veroordeel u niet. Ga heen en zondig van nu af niet meer.” (Joh.8:11)

57. Wel in de wereld maar niet van de wereld.

Wij weten allen dat wij zonder water onmogelijk kunnen leven maar onder water kunnen we stikken en sterven. Wij moeten wel gebruik maken van het water en het drinken, maar we moeten er niet in verdrinken. Daarom dienen wij van de dingen

van deze wereld een bescheiden gebruik te maken want het is wel onmogelijk om het daar geheel zonder te stellen. Het moet echter niet gebeuren wat staat in Matth. 13:22

“De in dorens gezaaide is hij, die het Woord hoort, en de zorg van de wereld en het bedrog van de rijkdom verstikken het Woord en hij wordt onvruchtbaar”.

58. Niets is zo krachtig als zachtheid en niets is zo zacht als werkelijke kracht.

- * Als een kaars pas aangestoken is en van haar plaats moet worden genomen, dan moet men er langzaam mee lopen of de kaars zal uitgaan.
- * Een vuur, dat bijna uit is, kan door zacht blazen weer aangewakkerd worden, terwijl men het geheel zou doven, als men er de volle kracht van een blaasbalg op zou zetten.
- * Je kunt een jong plantje verdrinken door het te veel water te geven en een mooie bloem zou verwelken als je haar in de volle zon zou zetten.

“Zachtheid van tong is een boom des levens.” (Spr.15:4)

“Mozes nu was een zeer zachtmoedig man, meer dan enig mens op de aardbodem.” (Num.12:3)

“Ik ben zachtmoedig en nederig van hart.” (Matth. 11:29)

59. Ook een klein geloof is geloof.

Het is niet de hoeveelheid geloof waar het op aan komt want één druppel water is evenzeer water als de gehele oceaan. Evenzo is een klein geloof even echt als het grote geloof. Eén vonk vuur is evenzeer vuur als een grote vlam en een kind van 8 dagen is even wezenlijk mens als een man van zestig jaren.

“En de apostelen zeiden tot de Here : Geef ons meer geloof. De Here zeide: Indien gij een geloof had als een mosterdzaad, gij zoudt tot deze moerbeiboom zeggen: Word ontworteld en in de zee gepland, en hij zou u gehoorzamen.” (Luc.17:6)

60. Een geestelijke harttransplantatie.

Willen wij werkelijk van natuurlijke mensen geestelijke mensen worden, dan moet God eerst een harttransplantatie in ons toepassen, zoals staat in Ezechiël 36:26 “Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen en zal u een vlezen hart geven; Ik zal u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste”. Een stenen hart is koud en hard maar een vlezen hart is zacht en gevoelig. Zijn Geest wil Hij in ons binnenste geven en Hij wil maken dat wij zijn geboden bewaren.

61. Een lege weg.

Van Groningen naar Hoogkerk loopt een weg door het land die de lege weg heet. Dat wij toch niet - geestelijk gesproken - op deze lege weg wandelen.

“Want er zijn dromen in menigte, zo zijn er ook talrijke ijdele (lege) woorden, vrees echter God.” (Pred. 5:6)

62. Een wisselwachter.

Een wisselwachter is een man, die bijtijds het wissel weet om te gooien om botsingen te vermijden. Hoe goed is het bij tijden zo'n wisselwachter te zijn en een gesprek op een ander spoor te kunnen leiden om botsingen te voorkomen. Ziet u het gevaar aankomen.... Gooi dan de wissel om!

63. De twee kikkers.

Kent u het verhaal al van de twee kikkers ? De ene heette Volharding en de andere Opgeven. Beide kikkers waren in een pan met melk terecht gekomen. Ze zwommen steeds maar rond en konden niet meer uit de pan komen. Na een poosje gaf Opgeven het op en verdronk. Maar Volharding zwom door en na een tijd was de bovenlaag van de melk stijve room geworden. Toen kon de kikker er bovenop staan en de pan uit springen ! Mede door zijn volharding werd zijn leven gered.

“ Door uw volharding zult gij uw leven verkrijgen .” (Luc. 21:19)

64. De drie zeven.

Er kwam eens een man naar Sokrates en zei : “Ik moet u iets vertellen over één van uw vrienden.” Sokrates antwoordde : “Ik neem aan dat je het eerst door de drie zeven hebt laten gaan.” De man kende de drie zeven niet, dus Sokrates zei : “De eerste zeef is de zeef van de waarheid. Ben je er zeker van dat het waar is wat je mij wilt vertellen?” “Nee, zeker ben ik er niet van”, antwoordde de man, “want ik heb het van anderen gehoord.” “Ja, maar dan heb je het toch wel gezeefd door de zeef van de goedheid?” vroeg Sokrates. De man schudde zijn hoofd. “En de derde zeef dan? Heb je jezelf afgevraagd of het nuttig is, wat je mij wilt vertellen?” Toen de man beschaamd zijn hoofd boog, besloot Sokrates : “Als je mij dus iets over mijn vriend vertellen wilt, dan niet waar, niet goed en niet nuttig is, houd het dan liever voor jezelf”.

“ Spreek geen kwaad van elkander, broeders .” (Jac. 4:11)

“ Legt dan af... alle kwaadsprekerij .” (1 Petrus 2:1)

65. De losbandige zoon.

Een vader treurde over zijn losbandige zoon, wiens wangedrag schande bracht over hemzelf en zijn familie. Die “verloren zoon” ging op kamers wonen in een grote stad in het buitenland en jarenlang was hij als dood voor zijn familie. Toen de

gelegenheid zich voordeed, zond de vader door een vriend deze boodschap aan zijn zoon : “Je vader en moeder hebben je nog altijd lief.” Toen de zoon dat las, ontroerde hij ; het denkbeeld dat zijn ouders hem nog van harte lief hadden en hem vergiffenis wilde schenken, verbrak de tovercirkel van satan. Hij verliet zijn losbandige levenswijze en keerde naar zijn ouders terug.

“En toen hij nog veraf was, zag zijn vader hem en werd met ontferming bewogen. En hij liep hem tegemoet, viel hem om de hals en kustte hem. En de zoon zei tot hem : Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u, ik ben niet meer waard uw zoon te heten. Maar de vader zei tot zijn slaven : Brengt vlug het beste kleed hier en trekt het hem aan en doet hem een ring aan de hand en schoenen aan zijn voeten. En haalt het gemeste kalf en slacht het en laten wij een feestmaal hebben, want mijn zoon hier was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is gevonden. En zij begonnen feest te vieren.” (Luc. 15:20-24).

66. Haar eenvoudig geloof

Er was een vrouw, die in haar omgeving bekend stond om haar eenvoudig geloof en haar grote kalmte in velerlei beproevingen die haar niet gespaard bleven. Een andere vrouw die in dezelfde stad woonde, had van haar gehoord en zei bij zichzelf : “Ik moet deze vrouw gaan zien en het geheim trachten te ontdekken van haar heilig en gelukkig leven.” Ze ging en de vrouw aansprekende, zei ze : “Bent u de vrouw met het grote geloof waarover ik gehoord heb?” “Nee”, antwoordde de vrouw, “Ik ben niet de vrouw met het grote geloof, maar ik ben een vrouw met een weinig geloof in de grote God.”

67. Ik moet hem spreken.

“Ik moet hem spreken”, zei eens iemand aan de deur van de kamer van een minister. “U kunt hem niet spreken”, zei de secretaresse, maar de man bleef wachten en aandringen. Toen kwam na verloop van tijd iemand naar hem toe die zei : “U kunt de minister thans niet spreken, maar ik kan de boodschap wel voor u overbrengen.” “Nee”, zei de man, “ik zal desnoods hele dagen voor dit huis blijven wachten, maar ik moet hemzelf spreken, want hij alleen kan mij helpen.” Het verwondert u zeker niet dat hij na veel afwijzingen toch zijn zin kreeg.

“Zal God dan zijn uitverkorenen geen recht verschaffen, die dag en nacht tot Hem roepen, en laat Hij hen wachten?” (Luc. 18:7)

68. Het bruiloftsfeest van het Lam

Als wij waardig gekeurd worden om later het Bruiloftsfeest van het Lam mee te mogen maken, zullen ons mogelijk drie dingen opvallen t.w.

1. Ik zal mensen missen die ik stellig verwacht had, daar te zullen vinden.
2. Ik zal mensen ontmoeten waarvan ik niet gedacht had, dat ik ze daar zou ontmoeten.
3. Ik zal mij verwonderen, dat ik er zelf bij mag zijn!

69. “O, jij ellendeling!”

Het verhaal komt uit Engeland en schijnt waar gebeurd te zijn. Er was eens een man die een papegaai had ; de vogel was tamelijk schrander en nam heel wat woorden van zijn baas over. Het huis van de papegaaihouder grensde aan een woning van een predikant en de beide tuinen van de huizen lagen naast elkaar. De papegaaihouder had de gewoonte om bij redelijk weer zijn papegaai van de buitenlucht te laten genieten en zette dan de kooi buiten neer. Op een dag kwam de predikant bij de voordeur van de papegaaihouder met verzoek of hij de papegaai wel weg wilde doen omdat het beest hem “verschrikkelijk hinderde”. Er waren namelijk een paar woorden die de papegaai bij herhaling zei en die de studeerkamer van de predikant binnendrongen en het waren juist die woorden, die de predikant niet kon verdragen. De papegaai had namelijk een verwensing die hij enkele malen van zijn baas te horen had gekregen, goed in zich opgenomen. Dat waren de woorden : “O jij ellendeling!” Deze woorden stoorden de predikant verschrikkelijk....

Hoe is het met ons, als tegen ons iets gezegd wordt wat ons niet zo aangenaam in de oren klinkt. Paulus kwam in Romeinen 7 tot de uitroep : “Ik ellendig mens!” Zo zijn we van nature, en zalig een ieder die het daarmee eens is, want juist dan is er hoop want “dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard dat Jezus Christus in de wereld gekomen is om zondaren zalig te maken.”

70. Het paard van Napoleon sloeg eens op hol.

Het paard van Napoleon sloeg eens op hol. Een soldaat die in het gelid stond zag het. Hij sprong naar voren en greep de teugels en het paard kwam tot stilstand. “Ik ben je hiervoor zeer verplicht, kapitein” zei Napoleon tegen de soldaat, die op deze wijze de soldaat met een paar woorden tot kapitein bevorderde. De soldaat geloofde deze woorden en vroeg aan Napoleon : “Van welk regiment, Sire?” “Van mijn garde”, zei Napoleon. Toen Napoleon wegreed, ging de soldaat naar het verblijf van de Stafofficieren. Een hoge stafofficier die daar aanwezig was, keek de soldaat wat verwonderd aan en vroeg: “Zeg, wat doe jij hier?” De soldaat antwoordde: “De keizer, die hier zoëven was, heeft mij tot kapitein van zijn garde bevorderd”. Toen zei de stafofficier : Excuses, kapitein, dat wist ik niet”. Een treffend beeld van het geloof. Laten we de woorden geloven waarmee God ons “bevorderd” heeft.

“.....Hem die ons liefheeft en ons uit onze zonden verlost heeft door zijn bloed en Hij heeft ons tot een koninkrijk, tot priesters voor zijn God en Vader gemaakt. “ (Openb. 1:6)

71. Jubelend en dansend achter de kameel.

Als Jozef had geweten, welk een heerlijkheid hem na een korte tijd van lijden in Egypte te wachten stond, zou hij misschien wel jubelend en dansend achter de kameel gelopen hebben, die hem naar Egypte voerde. De omstandigheden in het leven zijn soms net als een borduurwerk: Wij kijken tegen de achterkant aan maar God ziet de voorkant.

“Wij weten nu dat God alle dingen doet meewerken ten goede voor hen, die God liefhebben.” (Rom. 8:28)

72. Indien u voor anderen zorgt, zorgt God extra voor u.

Sahdu Sunder Singh werd een christen omstreeks het jaar 1905 en hij leefde in India. Hij was een blijmoedig getuige van de Here Jezus Christus, niet alleen in India maar later ook in vele andere landen. Ook ging hij wel te voet naar Tibet om ook daar de mensen te vertellen van het evangelie. De reis daarheen was echter gevaarlijk en om in Tibet te komen moest hij trekken door een koud en met sneeuw bedekt berglandschap. Hij reisde samen met iemand en onderweg zagen ze aan de kant van de weg een man liggen. “Niet stilstaan, we hebben geen tijd te verliezen”, waarschuwde zijn reisgezel. Maar Sundar kon toch geen mens in nood alleen laten. “Kom nu doorlopen, die man is toch al dood”, drong de ander aan. “Ga dan maar alleen”, zei Sundar, “ik moet eerst zien.....” maar de ander luisterde niet meer en liep verder. De man die in de sneeuw lag leefde nog. Met veel moeite slaagde Sundar er in, de bijna levenloze gestalte op zijn rug te hijsen. Moeizaam gingen zijn passen door de dikke sneeuwlaag en hijgend liep hij voort. “Heer, geef me kracht om voort te gaan, bad hij. Door de zware vracht merkte Sundar dat hij er warm van werd. En hoe weldadig was het, te merken, dat door de hevige inspanning zijn bloed weer krachtiger begon te stromen. Al voortlopend bemerkte hij opnieuw een donkere vlek in de sneeuw. Hij kwam naderbij en zag tot zijn ontsteltenis, dat het zijn eerste reisgenoot was. Hij was neergevallen, verkleumd door de ijzige wind. En nu was hij omgekomen. Hij had getracht zijn leven te behouden, en hij had het verloren. Sundar had zijn eigen leven willen geven voor de arme man daar aan de kant van de weg en juist door de inspanning die het hem kostte om die ander te dragen, werd zijn leven behouden. Hoe toepasselijk zijn bij deze geschiedenis de woorden van onze Here Jezus Christus die zei:

“Wie zijn leven liefheeft, maakt dat het verloren gaat, maar wie zijn leven haat in deze wereld, zal het bewaren ten eeuwige leven.” (Joh.12:25)

73. Elke dag is als een kostbare diamant.

Een jager in Afrika vond eens aan de oever van een rivier een paar mooie stenen. Hij beseftte echter niet de waarde ervan en gooide ze al lopende op een speelse manier naar de vogels in de bomen. Op het laatst had hij nog één steen over. Teruggekeerd in de stad kwam hij langs een juwelierszaak en liet de eigenaar die ene mooie steen zien. “Man”, zei de juwelier, “dat is een echte diamant”. “Wat zegt u een diamant! Ik heb een had vol van deze mooie stenen gebruikt om ze naar de vogels te gooien. Ik had miljonair kunnen zijn als ik dat had geweten.”

Elke dag is als een kostbare diamant. Hoeveel kostbare diamanten zijn verkwist met het najagen van ijdele dingen. Ze zijn voor altijd weggezonken in de diepten van het verleden maar nu moet u zich bewust maken van de waarde van die ene diamant die u nog over hebt : de tijd die voor u ligt! Gebruik al uw tijd in dienst van de Meester.

“En al wat gij doet met woord of werk, doet het alles in de naam van onze Here Jezus Christus, God de Vader dankende door Hem”. (Col.3:17)

74. Vragen in zijn naam.

Een landvoogd had een knecht, die hem jarenlang met grote toewijding diende. Deze knecht had een zoon, maar deze was vaak ongehoorzaam en eigenwijs. Op een dag kwam de zoon bij de landvoogd en deed hem een verzoek in de naam van zijn vader. Hij vroeg de landvoogd om een goede betrekking. De landvoogd antwoordde echter : “Vraag mij niet iets in de naam van uw vader, maar ga eerst handelen naar zijn voorbeeld. Laat de hoge waarde van uw vader niet alleen op uw lippen zijn maar draag die uit in uw leven en dan zal ik uw verzoek inwilligen.”

Vaak bidden mensen in Jezus naam tot de Vader, maar ze zijn niet in Jezus, doch nemen zijn naam slechts op hun lippen, maar dragen die niet in hun hart en leven. Daarom krijgen ze niet waarom ze bidden, maar als ze in Jezus zijn en Hij in hen, dan ontvangen ze van de Vader wat zij ook vragen, omdat zij dan vragen onder de leiding en in de wil van de Heilige Geest. Dan gaat het woord in vervulling:

“ En wat gij ook vraagt in mijn naam, Ik zal het doen.” (Joh. 14:13)

75. Hij wilde de gevangenis niet uit.

Iemand die lang in een gevangenis gezeten had, wilde er niet uitgaan. De deur stond voor hem open maar hij smeekte zelfs te mogen blijven. Verzot op de gevangenis! Getrouwd met de ijzeren grendels en de gevangenis-kost! Zo zijn er dwaas genoeg veel mensen, die liever de duisternis willen dan het licht.

“ Dit is het oordeel dat het licht in de wereld gekomen is en de mensen de duisternis liever gehad hebben dan het licht, want hun werken waren boos. Maar wie de waarheid doet, gaat tot het licht, opdat van zijn werken blijke, dat zij in God verricht zijn.” (Joh. 3:19-21)

76. Met een kruiwagen over het koord.

Een anekdote verhaalt, dat eens een koord over de Niagara watervallen was gespannen en dat een man het presteerde om over dit koord met een lege kruiwagen van de ene naar de andere kant te lopen. Aan de overkant aangekomen, vroeg hij aan een toeschouwer: "Geloof u, als ik over het koord zou teruggaan met iemand in de kruiwagen, ik de overkant zou halen?" "Dat geloof ik stellig", antwoordde de man. "Wel, gaat u er dan maar inzitten" nodigde de spreker uit. Maar.... Daar voelde de man toch in het geheel niet voor. Hij had wel geloof dat anderen veilig aan de overkant zouden komen, maar hij kon dat geloof niet voor zichzelf opbrengen.

Er staan in de Schrift soms zeer sterke uitspraken. Misschien geloven we wel dat God zo iets groots in de levens van anderen kan doen. Maar zou God dit dan ook niet in u en mij kunnen doen?

"De God nu des vredes zal weldra de satan onder uw voeten vertreden." (Rom.16:20)

77. Een vis in het zoute water ..

... kan jarenlang in het zoute water rond zwemmen, zonder zelf zout te worden. Zo is een heelhartig christen wel in de wereld maar niet van de wereld. De zuivere en onbevleete godsdienst voor God, de Vader is ... zichzelf onbesmet van de wereld bewaren. (Jac. 1:27)

78. God ziet het ...

Er waren een stel jongens, die voetballen op een veldje naast een boomgaard, In de pauze kropen ze door een gat in de heg de bongerd binnen en deden zich te goed aan de appeltjes.. Nu had de eigenaar gemakkelijk het gat kunnen dichtten, maar dit deed hij niet. In plaats daarvan plaatste hij een bordje bij het gat met de woorden: God ziet het. Het hielp in dit geval, de jongens kwamen niet meer terug. We denken hierbij aan een uitspraak van Salomo in Spreuken 15:3 waar staat: De ogen des Heren zijn aan alle plaatsen, opmerkzaam acht gevend op kwaden en goeden.

79. De scheppende kracht van het woord

Gods woord heeft scheppende kracht; het kan nieuw leven in ons verwekken. Toen God sprak: er zij licht toen was er licht. Gods woord is niet een gewoon boek maar het is het door de heilige Geest geïnspireerde woord van God en het heeft scheppende kracht. Dit verhaal heeft zich afgespeeld in een kerk en naar ik weet is het ook nog waar gebeurd.

Een nog onbekeerde jongeman hield erg veel van orgelspel op een groot pijporgel maar moest niets van toespraken van predikanten hebben. Er werd ergens in een kerk een orgelconcert gegeven en de jongen ging er heen maar zodra er gesproken werd die avond over Gods woord, stak hij beide vingers in de oren. Dan bleef hij zo zitten wachten met beide vingers in zijn oren in de hoop dat het orgel weer spoedig zou beginnen te spelen.

Terwijl hij daar zo zat te wachten kwam er een vlieg aan die om zijn neus begin te cirkelen maar dat niet alleen: hij ging op zijn neus zitten en de jongen probeerde met beide vingers in de oren door zijn gelaat te vertrekken de vlieg weg te krijgen maar het hielp maar even en daar kwam de vlieg weer terug op het puntje van zijn neus. Daarna begon hij te blazen om te proberen de vlieg kwijt te raken maar dat hielp ook niet; de vlieg was wel gewend aan wat wind in de natuur en op het laatst kriebelde de vlieg zo op de neus van de jongen dat hij met zijn ene hand uithaalde naar de vlieg en die verjoeg. Tegelijk hoorde hij - op dat moment - de woorden van de predikant die zei: *wie een oor heeft om te horen, die hore*.

Dit woord van God begon in deze jongen te werken. Hij dacht: ik heb oren en ik wil niet horen. Ik heb mijn oren van God gekregen en ik wil niet naar Hem luisteren. Hij begon zich te schamen en de woorden waren in zijn hart ingeslagen als een bom en het werd zijn bekering. Gods woord heeft scheppende kracht; het is niet zo maar een gewoon boek.

80. De mooie kaars en de lucifer

Er zijn oude katholieke kerken, waarin prachtige, grote, beschilderde kaarsen te zien zijn die staan op speciale standaards. Een uitspraak van Jezus is: Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge Mij. Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; *maar ieder, die zijn leven verloren heeft om Mijnewil, die zal het behouden*. (Luc.9:23/24)

Er was een kleine vriendelijke lucifer, die op een dag tegen de grote, statige kaars zei: Zou ik je wel aan mogen steken, want je bent wel een mooie kaars maar je geeft geen licht. Nee hoor, zei de kaars, daar komt niets van in - dat gebeurt niet. Ik, mooie kaars opbranden ... nooit.

Maar het lucifersje bleef volhouden en kwam telkens weer bij de kaars terug en zei dan: lieve kaars, mag ik jou wel aansteken want dan geef je licht en dat is toch waarvoor je gemaakt bent. De kaars bleef nog vele malen *nee* zeggen maar gaf zich uiteindelijk gewonnen en zei tot de lucifer: *goed dan maar, steek mij maar aan*.

Dan moet je eerst wel naar mij toe buigen, sprak het lucifersje, want anders kan ik je niet aansteken. *Dat wil ik niet*, zei de kaars weer maar het lucifersje bleef met zijn vriendelijk stemmetje volhouden en tenslotte neigde de statige kaars zich naar het lucifersje toe en tot vreugde van de lucifer stak deze de kaars aan.

O, wat brand je mooi... je geeft nu licht sprak de lucifer blij.

Ja, en dat wist de kaars ook maar hij wist tegelijk: zo lang ik licht blijf geven, zo lang zal ook mijn kaars - mijn eigen leven - opbranden tot ik tenslotte verdwenen ben.

Het licht is het leven van Jezus, de kaars die opbrand is mijn eigen-ik leven.

81. Koop de tijd uit

"Koop de tijd uit" Een goed beheer van je tijd: In ieder jaar zitten 8760 uren of een half miljoen minuten (525.600) en dat zijn er heel wat.

82. Uw schaduw staat in de weg

Er is een verhaal over een toerist met modern visgerei; die aan een jongen met een eigengemaakte hengel, die de ene vis na de andere ophaalde, vroeg hoe het toch kwam dat hij met zijn goede uitrusting geen vis aan de haak kreeg, terwijl die jongen met zijn gebrekkige middelen zo'n geluk had. Het antwoord was: "U staat te ver vooraan en teveel in 't zicht, zodat u de vis met uw schaduw in het water afschrikt." Zijn er niet te veel schaduwen van onszelf, die ons belemmeren mensen te winnen.

83. Een oud lied zegt ...

Een oud lied zegt: "Gedoopten vullen heel het land, maar wie staat er wel echt in brand."

84. Jezus wint

Van Jezus staat geschreven dat "de menigte der scharen" Hem graag hoorde. Dat wil zeggen dat de gewone man uit het volk Jezus graag hoorde. En zo is het het boek "de Openbaring van Jezus Christus" niet geschreven als een studieboek voor theologen maar God openbaart zijn schatten aan eenvoudige en godvruchtige zielen.

Een aantal theologische studenten aan de theologische hogeschool hadden onderwijs gehad over een aantal apocriefe boeken en ze waren er wat moe van geworden in hun hoofd en besloten een partijtje te gaan volleyballen in een naburige sportschool. Voor de sportzaal zal een conciërge – afkomstige uit de Antillen dus donker van uiterlijk - op een stoel te lezen en de studenten hadden na verloop van enige tijd dat hij met interesse in de bijbel zat te lezen.

Ze vroegen hem welk bijbelgedeelte hij aan het lezen was en ze waren verbaasd toen hij antwoordde dat hij in het boek Openbaring aan het lezen was. Ze zeiden: "snapt u daar wat van ... nee zeker" "Natuurlijk wel" antwoordde de Antilliaan. "En waar gaat het dan over", vroegen ze verder. "Nogal makkelijk" zei hij met een brede glimlach met zijn witte tanden. "Jezus wint". Kort samengevat zou je dat een beknopte samenvatting kunnen noemen van het boek Openbaring.

85. De stip

Een prediker liet zijn gehoor eens een wit vel papier zien met één dikke zwarte stip daarop. "Wat ziet u" vroeg hij aan zijn gehoor. De meeste aanwezigen antwoordden hem: "Een zwarte stip". "Maar ziet u anders niets?" was de vraag van de prediker. "Ziet u niet, hoeveel wit er op mijn vel papier aanwezig is?"

In Filemon 1:6 staat: "... opdat de gemeenschap uws geloofs krachtig worde in de bekendmaking van alle goed, hetwelk in ulieden is door Christus Jezus."

De gemeenschap des geloofs wordt niet krachtig in de bekendmaking van de zwarte stippen die wij in elkaar zouden kunnen zien, maar in de bekendmaking van al het witte, van al het goede, hetwelk in ons is door Christus Jezus.

86. Gods Vaderhart

Een broeder sprak eens in een kleine maar volle gehoorzaal over het Vaderhart van God. Na afloop kwam een verlegen tiener naar hem toe terwijl die zaal nog gevuld was, die schuchter aan hem vroeg of ze even mocht uithuilen op zijn schouder. Zo'n vraag was hem nog nooit eerder gesteld en hij vroeg haar waarom ze dat wilde.

Ze vertelde dat haar vader was overleden toen ze nog erg jong was en vanaf die tijd had ze niemand gehad, met wie ze kon praten over haar prestaties en ook over haar teleurstellingen. Ze ervoer daar pijn over ; ze had een vader gemist en toen zij die broeder tegen haar dat ze even op haar schouder mocht uithuilen, daar in die volle zaal in de nabijheid van haar vrienden.

Daarna hebben ze samen gebeden met onze Vader in de hemel en Hem gevraagd of Hij haar pijn wilde genezen en de leegte van het gemis van een vader in haar leven wilde opvullen. Jaren later kwam deze broeder hetzelfde meisje weer eens tegen en ze vertelde deze broeder, dat vanaf dat moment alles voor haar was veranderd ... want ... zo zei ze: *ik heb het Vaderhart van God gevonden*.

87. Kinderen zijn belangrijker dan je spullen ...

Sommige christenen hebben een verwrongen beeld van Gods Vaderhart door dingen die ze meegemaakt in het gezin waar ze in opgroeiden. Hoeveel moeder barsten niet uit tegen kinderen als een kind iets breekt wat in hun ogen waardevol is, b.v. een kopje of als een kind zich was vies heeft gemaakt door het spelen. Kinderen worden door sommige ouders vaak herinnerd aan het belang van dingen. Slechts zelden horen ze de woorden: ik hou van jou. Dan kan zo'n kind gaan denken: dingen zijn belangrijker dan ik.

88. Jezus houdt ook van mij als ik stout ben ...

Iemand leerde zijn kinderen eens het volgende te zeggen:

Jezus houdt van mij als ik lief ben,
als ik de juiste dingen doe;
Jezus houdt van mij als ik stout ben
ook al maakt het Hem verdrietig.

89. U bent uniek!

Wij horen allerlei dingen die mensen tegen elkaar zeggen: de één zegt je bent mager, een ander zegt: je bent dik en een ander zegt iets van uw neus of zo iets, maar God, onze hemelse Vader zegt vooral tegen ons, dat wij uniek zijn. U bent uniek!

90. De hele boom hing vol witte doeken

Er was een jongen, die in een klein dorpje bij Bangkok woonde en Sawat heette. Zijn vader was een eenvoudig christen. Toen Sawat groter werd besloot hij zijn ouders te verlaten om naar Bangkok te reizen. Hij maakte kennis met de seks industrie daar want 10% van de meisjes in Thailand werken in de prostitutie. Sawat zakte steeds dieper in de zonde en op het laatst nam hij zijn intrek in een krotje bij een vuilnisbelt.

Toen dacht hij aan zijn vader thuis. Hij schreef hem een brief waarin zo ongeveer dit stond: beste vader, ik wil graag weer thuiskomen maar weet niet of u dat wel wilt. Ik heb diep gezondigd vader, wilt u mij alstublieft vergeven. Zaterdag neem ik de trein die door ons dorp rijdt en als de trein langs uw huis komt, wilt u dan een witte doek in de boom hangen, die voor ons huis staat als teken dat u mij wilt vergeven.

Toen Sawat het dorp binnen reed en uit zijn raam keek, kwam de boom voor zijn ouderlijk huis in 't zicht. Er hing niet één witte doek in maar de hele boom hing vol witte doeken. En zijn vader zelf stond te zwaaien met een witte doek in zijn hand. Ze omhelsden elkaar toen ze elkaar zagen en tranen van vreugde liepen over de wangen van Sawat en van zijn vader.

91. Een hond kan geen mens worden

Jezus sprak tot Nicodemus: "wat uit het vlees geboren is, is vlees, en wat uit de Geest geboren is, is geest."

Het is voor het vlees even onmogelijk om geestelijk te worden als voor een hond om mens te worden. De hond is als hond geboren en kan ondanks de meest zorgvuldige verzorging en dressuur nooit iets anders zijn en blijven dan een hond.